

הענפה כאשר הם הולכים בדרכה — לבטח הייתה באה על סיפוקה.

דמותה זו תישאר بي ובקרב כל יודעה.

ארала

את סבתא מורייה אני זוכרת במעומם. ומצטירית לנגד עיני דמות נמוכה אך זקופה קומה ושיפעת תלתלי כסף בראשה.

בשנים שעדיין התגוררה בצריפה, הייתה נכנסת לשם בכל הזדמנויות שהיתה, כדי לשבת עמה ולשםוע את סיפוריה המרתקים, אהבתי את העברית המצווחחת השgorה בפיה. עדין זכורים לי ארונות הספרים העמוסים לעייפה שבצריף.

בזמן מחלתה עשינו הסכם: אני אחלק במקומה את "השדה" ופרסי "דבר" (שעד אז עשתה זאת בעצמה למרות גילה המופלג) והיא — תשמור לי את "משכורתיי" ותצבור אותה לרכישת אופניים. וכך קיבלתי את אופני הראשונים בזכות סבתא.

כשחלתה והיתה רתוקה למיטתה ולכסא גללים, הייתה יושבת לידי בחוץ ומשוחחת עמה. דעתה הייתה צוללה עלייה למרות מחלתה ויכלנו לשוחח כבעבר.

אך תמיד כשאני נזכرت בה, רואה אני לפני את דמותה הקטנה, אך זקופה וזריזה.

בתיה לה